

**Φασουλής καὶ Περικλέτος,
δὲ καθένας νέτος σκέτος.**

- Φ.—Πώς πέφασσαν, βρή Περικλή, αὐτά τὰ πάντα χρήνα, κι' ἀκόμη βλάχες είμαστε καὶ πρώτα κουφαΐδόντα.
 Π.—Αλληνά, βρή Φασουλή... κακομοιρά καὶ ψύρα.
 Φ.—Θυμάσαι τί έκάναμε, βρή Περικλή, ώς τώρα;
 Π.—Ἄχ! τόσα λόγια έμμετρα ἐπήγαν 'στα καμένα.
 Φ.—Θυμάσαι ποῦ ἔταύκασαν ἑπτάτοντα κι' ἔμένα;
 Π.—Άμφι θυμάσαι τοὺς καυρούς τοῦ γαύρου Δεληγιάννην, ποδεύει σώνει καὶ καλλά τὸν πλεύσιο νά κάννη;
 Φ.—Θυμάσαι ποῦ τοῦ 'κολλήριο γιά πλέιρο κι' μηγά κι' ἔγω μεγάλο σχέδιο πολεμικό τοῦ 'πηγά;
 Π.—Θυμάσαι ποῦ οἱ ρήτορες μᾶς 'μπήκαν 'στο δουβούν;
 Φ.—Θυμάσαι ποῦ ἔσκετων μὲν μαχαιριάς τὸν Δούνη;
 Π.—Άμφι θυμάσαι τοὺς Ρουμπόρδη, ποῦ τούδωνας στηλάρι, τοῦ 'Απρίλιου τὰς ἐπιτά, τὴν τρίτη τοῦ Γεννάρη;
 Φ.—Θυμάσαι καὶ τὰ λάχανα καὶ τὰς φωνάς ἐκτίνεις, καὶ τοῦ χεροῦ τὸ κέφιμο καὶ τὰς φρικτὰς δύνανς;
 Π.—Άμφι τὴν Κούτρα, Φασουλή;
 Φ.—Ποτὲ δὲν τὴν ἔχανα.
 Π.—Ἄμφι τὴν ἀποχώρησι; ἄμφι τὸν Καρπάνο;
 Φ.—Άμφι τὸ Ισούγιον καὶ τὸ περισσευμά μας, διότι τὸ οἰνεύθυνον μὲν ἀνοικτάς παλάρις;
 Π.—Θυμάσαι διοῖς ἔγινες 'στον Ψύχο μασκαράς;
 Φ.—Θυμάσαι ποῦ μ' ἀνέκρινε καὶ δὲ Μαυρομάρας, ἐνώ τὰ δέ την ἀράτησας «εἴσαι παπάς η πλάτη»;
 Π.—Θυμάσαι ποῦ 'σγκώθηκε ὁ κόσμος 'στο ποδάρι μ' ἔκεντα τὰ κουνιμάτα τοῦ φορεροῦ Λειδίου κι' ἔμρις τοὺς δύο, βρή Φασουλή, μᾶς 'πήγε ριπτίδη καὶ οὐτὸς ὅρητήριον τὸ φούστινα σου 'πήρες;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, τοῦ Σπάρτου τῆς λίρες, καὶ τὰ ἔνεκτά τῆς Βουλῆς καὶ τὴν λυσοφάδη πάλην;
 —Άμφι τὴν περιφέρειαν θυμάσαι τὴν μεγάλην, ποῦ τὸν μηρὸν τῆς ἔρερην αἰών 'στην παρειάν μου κι' εδρουμένην ἔλεστα τὴν περιφέρειαν μου;
 Φ.—Θυμάσαι τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὰς νέας βελτιώσεις;
 Π.—Άμφι θυμάσαι, Φασουλή, τὰς ἐντικιώσεις, διοῖς ἐποτήσης ἔγινε ὁ ἕνας κι' ἀλλος χερος;
 Φ.—Θυμάσαι ποδιγίαν κι' ἔνω ἴπποτήν τοῦ Σωτῆρος;
 Π.—Άμφι θυμάσαι τοῦ χεροῦ ἔσεινο τὸ σπωθῆνι κι' ἔκεντο τὸ δέντνιτο σπαθί τοῦ Εὐγενίδη;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, κι' αὐτὴν τὴν Μανωλάδα, καὶ τοῦ Σκουλούσθη τὴν γνωστήν καὶ δανεικήν βελλάδα;
 Π.—Άμφι θυμάσαι, ἀδελφέ, καὶ τὰ 'Ιωβίλαια, ποῦ πατινάδος 'κάναμε κι' ἔμεις 'στον Βασιλέα;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, 'στον παρελθόντα χρόνον ποῦ 'πήγα τὸν Γεώργιον τοὺς τάρούς τῶν προγόνων περὶ τὸ μεσονότον καὶ δ' δόδων ἔρημαν, διότι οὐτοις ήθελε δὲ κύριος Φλήμενος, κι' ἔκει μονάχον ἀφήσας τὸν 'Ανακτά τοῦ θρόνου

- τὴν φόδου μήπως προσβληθῷ ὅποι κωλικοπόνου;
 Π.—Άμφι θυμάσαι τὸν παρό, ποῦ ηὔραν 'στο Ταύτιο, καὶ δὲ Τρικούπης τεστρίφε γιὰ τὸ Φρενοκομεῖο;
 Φ.—Άμφι τοῦ Μανσόλα, Περικλή, θυμάσαι τὴν φεγγάλα;
 Π.—Τοῦ Ραιτοπούλου λησμονίς τὰ ἔργα τὰ μεγάλα;
 Φ.—Θυμάσαι διοῖς ἔγινε κάλε Μουστο χάν;
 Π.—Θυμάσαι καὶ τὴν 'Αθηνά σο Ντι Καρακατασάνη;
 Φ.—Θυμάσαι καὶ τὴν 'Εκδειπέλενή την μεγάλη, ποῦ δὲ Βαλέτας ἔρεψε μάτο. Παντζά τὸν Ράλλη, διότι γαϊδουρός ἔστειλεν τὸ δλάγη τὴν Βελλάδα καὶ τὸ σταρό μου ἔστειλι κι' ἔγω μὲ τὴν βελλάδα;
 Π.—Θυμάσαι τοῦ Φιλήμονος τὸ μέτρα γιὰ τὴ σκόνη;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, ι' αὐτὴν τὴν 'Αντιγόνη, ποῦ δὲ όρχαλος Σοφοκλής' ἔνα παρεῖ δὲν χέρις ἀπ' ἔξοι πει τὸ θέατρο μετέκανε καρτέρι;
 Π.—Θυμάσαι καὶ τὰ 'Έφερικάδας Μπόρας τὰ μεγάλα, διότι πολλοὶ μουφλούηδες ἔγρεναν κρεμάλια;
 Φ.—Θυμάσαι καὶ τὸ Κορωνώ 'έκειν τὸ κακό;
 Π.—Θυμάσαι διοῖς ἔδωσες κατιπάλο καλικί;
 Φ.—Θυμάσαι διοῖς ἔδωσες καὶ πάλι ν' ἀντρὸν μεγάλο κι' η Φασουλή ἐρρήγησε τὸν Μανδόλον τὸν Γάλλο;
 Π.—Άμφι θυμάσαι τοὺς λογοτ., μωρό, τῶν ωντόνων, κι' ἔκεντα τὰ τρεχάματα ταίκων κι' 'Αστωνών;
 Φ.—Θυμάσαι ποῦ σύρικανε 'ο φωτικάς τῶν τούσας μίτρας καὶ βτερά τῆς 'κάναντας τὰ μαγειριάς μας χύτρας;
 Π.—Θυμάσαι καὶ τὸ ζήτημα κι' τὸ Μητροπολίτη, ποῦ δλοί ξέχασαν γι' αὐτοί Παρασκευή καὶ Τρίτη;
 Φ.—Θυμάσαι τὸν Μεθόδιον, διό δὲν χωρατεύει, καὶ είτε πᾶν 'στον Γολγή μονάχος τοῦ θ' ἀνέδη, διλλὰ τῆς Σύρας ἔπειτα θῆρε τὰ βουνά κι' ἔμβανε κι' αὐτὸς χρὶ μὲ τὸν Ταρπονίαν;
 Π.—Άμφι καὶ τὸ Πανάρετο μαζανὸς τὸν Δεσπότη;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, ι' τὸν Τοιγγρό τὸν Χιώτη, ποῦ γιὰ τὸν Μεγαλόπολι τὸν ἔγιε πάτερ τοῦ τρέλλα καὶ 'στον κλεινὸν Πρωθυπόργον ἔκλιψε σαν βέλλα, καὶ ἔρω τρέποτες τὸ θέατρο τὸν σέρνεις, διλλὰς δ σραδόντρου γρις μὲ τέτοια ἐν τὸν πέρνει;
 Π.—Θυμάσαι τὴν ἀπογραφήν τοῦ ἔκαμον ἔσχάτος, κι' ἔφαντη μέγας δρυπάνιο πᾶς είναι εἰς τὸ κράτος, κι' ἔντος δέλγους αὐξήσιν ταυτοθήην θὰ κάμη, ἀν καὶ δὲν γίνονται θυρραίτεν τὸν μήνα γάμους;
 Φ.—Θυμάσαι τὸ φράκον μὲ τὸ δανεικό ἔπιχρα καὶ 'στὰ καλά καθόδεις ἔπιχρα εἰς τὴν Σύρα, καὶ είδε τὸν Ταυροδεψάι οἱ δυνοὶ πτερωτούς κι' ἔτοιμητος κρυψά κρι τὴν ἀντί της Μπατούς;
 Π.—Θυμάσαι: ποῦ κι' η Φασουλή 'στον 'Αθηνῶν τὰ δάση ἔγιγνε μὲ τὴν Περικλή;
 Φ.—Θυμάσαι τὸ καράρι: μαζεῖ τὸ κουβερτραλήκι;
 Π.—Θυμάσαι καὶ τὴν δορδεύν Σταύρου τοῦ Μπουλίκη;
 Φ.—Άμφι θυμάσαι, Περικλή, καὶ δλα δύρα;
 Φ.—Ξεγγύει καὶ τὸ μπαγλάρι ποῦ ἔραγες ώς τώρα;
 Φ.—Ποτὲ μου δὲν τὸ λησμονίο η ράχη μου ποῦ δέρει.
 Π.—Ορος καὶ δλλας τρεις χριστὲς μὲ τὸ ζερβί μου χέρι.

**Κ' δ Ρωμαγή θ' ἀφιερώσῃ
λίγη λόγηα εἰτὸν Ρόσση.**

Τὶ στέραν γιὰ σίνα καὶ δοὺ μηδεὶς νὰ πλέξῃ... καλλίτρα δέ κόσμος γάλα νά σιωπῇ, καὶ η θάτη τῆς Τίγνης, για νὰ βράλη δέτι, τάμαραντα της σόδα στούδησην δὲ σκερπή.